

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада—Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

№ 116

Віторок, 18 червня 1991 року

Ціна 5 коп.

ПРИСЛУХАЙТЕСЬ, ЩО ШЕПОЧУТЬ МОГИЛИ...

Протягом 15—16 червня тривала поїздка Голови Верховної Ради УРСР Л. Кравчука до Рівненської області

Ще у суботу вчора до села Пилишева почалося патонічне громадянське відродження пам'яті полеглих за свободу України нозам у битві під Берестечком. Тут, на браному долі, поміж правим берегом Стиру до Митниці, Острова і Пилишевої, 340 років тому у боротьбі з польськими панівниками пролилася кров понад тьох тисяч козаків легендарної за своєю могутністю, волею, демократичністю армії Богдана

Хмельницького. То — святе місце незмируної нозамної слави. Уячено П у музеї заповіднику «Козацькі могили», а тепер і пам'ятним знамом на честь 340-річчя битви під Берестечком. Для спорудження його з бюджету Рівненської обласної Ради виділено понад півтора мільона карбованців, понад сто тисяч — внесли громадяни.

(Продовження на 2-й стор.)
Олександра КЛИМЕНКА.

З ПІДНО постанови Президії Верховної Ради України про введення в дію Закону про відновлення Кримської АРСР, сесія Верховної Ради Криму ухвалила, що національно-культурні товариства та інші національні організації депортованих народів Криму повинні дообрати народних депутатів до Верховної Ради Кримської АРСР за національною ознакою. Голова організації кримсько-татарського національного руху Мустафа Дімаїєв вважає, що надана квота у сім осіб не відображає загальної стану кримсько-татарського населення Криму і повинна становити чверть від загальної кількості народних депутатів Верховної Ради Криму.

М ІСКВІВКОМКОМ Івано-Франківська андія по вулиці Братів Майданських длянку для спорудження першого в області російського православного храму, що підлягає юрисдикції Російської закордонної Церкви. Інціатором заснування єдиної в Україні релігійної громади цієї Церкви є товариство «Русский культурний центр» і російськомовне населення Прикарпаття.

У ОДЕСІ, у приміщенні Малиновського району КПУ відбулася всеозначна конференція очоленої Ніною Андрасовою організації «Єдність — за ланізм і соціалістичні ідеали». Делегати ухвалили заснувати на базі організації Марксистсько-ленінську робітничу партію. Конференцію було закінчено парадом у залу з підняттям прапора, що його провадили кількості представників блоку «Демократична Одеса». Установчу конференцію нової партії призначено на 13—14 липня в Мінську.

ПРИСЛУХАЙТЕСЬ, ЩО ШЕПОЧУТЬ МОГИЛИ...

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
Верховна Рада
Української РСР

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

УРСР, 252047
Київ, вул. Метсєрова, 4

ТЕЛЕФОННІ РЕДАКЦІЙНІ ГАЗЕТИ:

приймальня —
446-92-11

Відповідальний
секретар —
446-72-63

Завідуючий
корекцією —
446-60-22

ВІДДАЛИ:

парламентський —
441-84-52, 441-85-84,

лістів — 441-82-05,

економіки — 441-88-07,

аграрний — 441-86-18,

міжнародний —
446-91-20,

оточирин здоров'я —
441-88-06,

соціальних питань —
441-88-05,

екології — 441-88-59,

культури — 441-86-44,

спорту — 441-88-08,

інформаційний —
444-41-13,

441-84-20,

історії України —
441-88-42,

вісничих питань —
441-88-52,

реклами — 441-89-44,

БІЗНАС-ІНТЕР

441-84-00,

Розписи
не рецензуються
і не повертаються.

Індекс 60955

Тираж 166.300.

Передплата ціна на рік
19 руб. 80 коп.

Газета виходить
5 разів на тиждень.
У вівторок на 8 сторінок.
У середу, четвер,
п'ятницю та суботу
на 16 сторінок.

(Продовження.)

Початок на 1-й стор.).
Ось на відкритті пам'ятного знаку й зібралось під Плишевою кілля сотень тисяч громадян з усієї України. Майорки жовто-блакитні прапори, лунали брамники полем українська після, нескінченним ладомом йшли та йшли сюди люди — старі й малі, молоді, представники діаспори, щоб відвідати в пам'яті народний славу козаків, котрі поклали свої життя на вистар ілеї вільної України. У відкритті пам'ятного знаку після ознамення з мюзеем «Козаки» могли взяли участь Голова Верховної Ради Української РСР Л. Кравчук, Свяятий Патріарх Київський і всієї України Мстислав, міністр культури УРСР Л. Хорольчук, віце-консул Сполучених Штатів Америки в Києві Джон Стефанчук, голови обласних Рад, народні депутати СРСР та УРСР, науковці, зокрема доктор історичних наук І. Савишин, який докладав чимало зусиль до відновлення історичної правди про битву під Берестечком, а також автор пам'ятного знаку заслужений художник України Анатолій Куц.

Із словом до громадян звернувся Голова Верховної Ради Леонід Кравчук:

— Ми маємо задуматися, осмислити, за що платили козаки. За свободу, незалежність своєї рідної батьківщини, за свою землю. Саме на цьому святому місці ми маємо віддати славу, здатність і мужність йти дорогою, якою йшли наші предки. І це повинно залучати від того, як і кого з сьогоднішніми людьми, які думки, незалежно від гасел, під якими виступаємо на цьому святому місці.

Ми маємо відвоювати суверенність нашої України. Це вона нам належить по праву. Але ми маємо бути разом, щоб подолати ту велику і складну дорогу. Легендарно став подвиг козаків, котрі волю загинули, аніж потрапили до ганебного полону, вмерли, але не здались на милість ворогові. Люди тоді говорили: краще головами платити, аніж панам бути послидними. І ці слова мають додавати нам сили і наваги.

Для нас ця битва є символом нерухомості народу, коли він бореться за своє

незалежності, а ця слава історії — зарплату поведінки людей у тяжку хвилину. Історія нагадує: перемога можлива, коли ми разом, коли народ виступає як єдине ціле. Україна не повинна ділитися на групи, партії, етні і захід, південь і північ.

Нещодавно ми повернулися з Хортиці. І хоч там людей було менше, але зміст характеру дія, воля до відновлення української державності була єдина. Те, що на Хортицю принесли тоді землі з цього ось поля, є символом єднання. Пам'ять козаків і українських селян, які полягли тут, закликає нас не втрачати історичного оптимізму, у найтяжчі часи діяти наполегливо, терпеливо і послідовно. Не можна опустити руки, якщо не безнадійно не здавалась ситуація. Ставши на шлях здобуття реального суверенітету, ми не маємо права зійти з нього. То велика відповідальність перед людьми, які повірили в цю святу справу. І виконати їх волю, сподівання є нашим найвищим завданням.

Я ще раз підкреслюю, що думки і погляди можуть бу-

ти різними, єдині нас має велике святе діло — боротьба за Україну, її щастя, волю і незалежність. Щоб ніхто, ніщо не було забуто ні Богом, ні людьми на нашій святій землі.

Чули чи не чули ці слова людей? Мають, не всі. А лише ті, хто аплодувала, коли Леонідові Кравчуку було вручено символ «козацької звитязі» — шаблю, «Геть Союзний договір!», «Гамба!», «Геть Союзний договір!» — скандували ішли.

— Я не хочу бути учасником звичайного мітингу над могилами наших героїв, — лише ці слова Священного Патріарха Київського і всієї України Мстислава зупинили мітингові пристрасі. — Розумієте? Мій досвід людини, що має багато років життя, має розуміння чесності, служіння Богові і людей, українській нації стримує мене, стримує результати не те, що з цих національних помилок над могилами ми робимо політичну системопису. То неможливо. Чогось подібного і ще не бачив у своєму житті.

Я їхав в Україну і думаю, як я маю настроїти себе. Мені пригадалась заклики Шев-

ченка: прислухайтесь до українських могил, могила страждальців, могила мучеників, могила тих, хто жили не лише і виключно для себе, а жили для Божої слави і Того, з чим є повчання і кінцем усюсвітлі, в житті одиниці і в житті збірності людської. Я два місяці вів на батальйоні. Прислухався, пригадав волю до могила Котляревського і Панаса Мирного, вів до Полтави, мою Полтаву, щоб прислухатися, чим гомонять козацькі могили. І так я радів тим, що ми знову великому громадою зберемося над могилами козацькими коло Плишевої. Я був щастя в молодому віці бути парамітарієм. Є це тут ті, які обіймали мене, пригадували, як ми за полями водили сюди нашу молоді іди Волин, з Галичини, прихилили схиляючи свою голову перед цими святими могилами. Прийшли й я сьогодні, а з імені і найвищий репрезентатив держави України, магістрат влади української. Так, чи ви не хочете, любите чи не любите? Чогої дороги, вала, особливо та, яка приймається, що настав час поубити всього того, що було не людського, чужого, вала, що розуміє настрої нашої нації, її козирів, гідна голови перед усіма тими, які мали владу прислухатися, відлучитися і по-розуміти з могилами отих козаків. Послухайте, прикладіть вухо своє і воні вам скажуть: молись, обніми мене, чесно, не лукаво заглянь одне одному в очі. Потисни руку, забувайте ті дрібниці, які нас ділять. Вас не ділять кров. А тому я подаю вам, шановний Голово, свою руку...

І освітлив Свяятий Патріарх Київський і всієї України Мстислав пам'ятний знак на честь 340-річчя битви під Берестечком. Пісня поплула над полем бриніть.

Правий Патріарх Мстислав могили батьків, дідав і правдів — то святі місця. І всі, хто проходить на них, має бути чистим у помыслах і сподіваннях.

(Закінчення на 3-й стор.).

ПРИСЛУХАЙТЕСЬ, ЩО ШЕПОЧУТЬ МОГИЛИ...

(Зачекивця).

Початок на 1-й і 2-й стор.)

У селі Великій Житині Рівненського району є на сільському цвинтарі могили рідних Леоніда Кравчука. Тут, подалі від сукі, шепочуть кремезні дерева, навівають могилі смутком і тугу, але й очищують душу, приполюють сльозу. Вислоняться на могилу матері Хімі Іванівни, своїх рідняків прийшов за онуком, сином та дружиною Леонід Макарович, були і його родичі, котрі мешкають у Великому Житні. На цвинтарі говорять щиро і неголосно. Так воно й було...

Співпункти з земляками продовжують у сільському Будинку культури. Л. Кравчук розмови про роботу Верховної Ради України, про те, якими тернистим шляхом прокладає вона свою дорогу до суверенітету. А земляки за-

сигнали його питаннями і про те, як на дні віддаються борги селу, як відстоється його пріоритетність. Яким будуть Союзний договір, національна військовика, українська військовика та й суто життєвські, побутові проблеми хвилювали — про несправедливу систему розподілу товарів, зовнішнього зв'язування з будівництвом дороги, газифікацією... Все цікавило людей.

— Я хочу щиро подякувати вам за вашу бесіду, — сказав наприкінці зустрічі Л. Кравчук. — Поверте, що ця розмова в моєму житті особлива, особливе місце вона знайшла у серці. Во пам'ять моя тут.

Леонід Кравчук віддавав також Рівненський краєзнавчий музей, у книзі відгуків якого залишив відчужений запис його працівника, усім, хто береже історію рідного краю, його культуру і самобутність.

А увечері на стадіоні у

Рівному тримав слово перед учасниками і численними гостями міжнародного фестивалю українського фольклору «Берегиня», що відкрився напередодні у Луцьку:

«Дорогі мої земляки, на цьому святі козацької слави ми відкриваємо українську пісню, чульну, традицій, свій національний дух. Переживши надзвичайно складні часи, народ все ж таки зберіг дух. І те, що співало своєю рідною мовою, є високою ознакою нашої духовності і незламності, може, це і є найвищою ознакою нашої суверенітету. Верховна Рада України робить все для того, щоб українське слово, звернене до народу через добро, його щире душею жило і розвивалося, оскільки відображення національного духу.

Концертна програма за участю фольклорних аматорських і професійних ко-

лективів, збірок української естради завершиться рекемізом пам'яті козацької слави. Замість сички на зеленій трави у пам'ять про їх нездолану волю...

Не втратили воїни: честь і не залишувати Ті заклинає Голова Верховної Ради УРСР Л. Кравчук молодих воїнів однієї з частин Прикарпатського військового округу, котрі приймали присягу на вірність Батьківщині. Глибоко символічно, що у дні вшанування пам'яті козацтва стають під присягу правники тих славіх війн, що захищали вояд, визнавали його і ніколи не стояли проти свого народу.

Наприкінці поїздки до Рівненської області Л. Кравчук ознайомилися з виробничим комплексом агрофірми «Зоря», побував у тепличному господарстві, співмовою радянсько-австрійському під-

приємстві по калібруванню масини кукурудзи, у складарному цеху. Голова фірми В. Плітницький розповів про здобутки господарства, перспективи його розвитку, торгівлю продукцією на міжнародному ринку, показав новобудоване село.

— У книзі відгуків, що є в сільському музеї, який ми тільки-но віддали, — кивів Л. Кравчук, — я, являючись першу фразу «Прекрасне село Зоря», згадав, що воно нагадує мене собі чудове, здавалося вище місце, де все робиться для людини, для її блага. От який так та по всієї України жили!»

Тоді можна було б вважати, що козацьку уяву про волю і демократію ми втілюємо.

Світлана ПИСАРЕНКО, опідач «Голосу України».

ОБМІН РАТИФІКАЦІЙНИМИ ГРАМОТАМИ

У неділю до Києва прибула офіційна делегація Республіки Киргизстан на чолі з Президентом Аскармом Акаєвим.

В аеропорту «Бориспіль» гості зустрічали перший заступник Голови Верховної Ради УРСР І. Плющ, керівник Секретаріату М. Хоменко, Державний міністр УРСР А. Міщенко. Учора у Верховній Раді республіки відбувся обмін грамотами про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Киргизстан.

Документи підписали: Голова Верховної Ради УРСР Леонід Кравчук і Президент Республіки Киргизстан Аскар Акаєв.

Того ж дня А. Акаєв відбув літаком до Москви.

Киргизські гості на чолі з Головою Верховної Ради Республіки Киргизстан М. Шерингуловим ознайомилися з історичними святинями Києва, життям столиці України. Вони побували, зокрема, у Києво-Печерській Лаврі, в Андріївському соборі, в Софії Київській.

Учора гості Києва віділетіли додому.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Фото
Микола
КОЗЛОВСЬКИЙ.

НАЙДОРОЖЧЕ — ГЕНОФОНД НАЦІЇ

Вперше в рамках угоди Міжнародного бюро скаутів і радянського Дитячого фонду що дітей в Україні будуть два місяці відпочивати й оздоровлюватися в Німеччині. Спеціальним рейсом «Людотган» на запрошення Федерального міністерства у справах навколишнього середовища, охорони природи і безпеки ядерних реакторів ФРН до цієї країни вирушили учні Чорнобильської школи інтернату для дітей сиріт і дітей, що залишилися без батьківської опіки. Вони були евакуйовані з 30-кілометрової зони у Володарський район, що на Київщині. Акції солідарності з дітьми Чорнобилья передбачають відпочинок і оздоровлення трьох тисяч дітей

у Франції, Італії, Швеції, Великій Британії, Японії, на Мальті, у Південній Кореї, Норвегії.

На церемонії прощання були присутні: Голова Верховної Ради республіки Л. Кравчук, керівник Секретаріату Верховної Ради М. Хоменко. До Києва з цієї нагоди прибув парламентський статс-секретар при Федеральному міністерстві у справах навколишнього середовища, охорони природи і безпеки ядерних реакторів ФРН В. Бечорек, голова радянського Дитячого фонду А. Літванов.

Виступаючи на пресконференції, Л. Кравчук сказав: «Хочу від імені нашої держави, Верховної Ради висловити велику подяку Міжнародному бюро скаутів,

Дитячому фонду, всім урядам і країнам: які взяли на себе гуманістичну акцію оздоровлення дітей Чорнобилья, та розцінюємо як великий внесок у збереження генотипу нашого народу, нації. Традиційні слова «Діти нашої майбутньої» тут мають особливий зміст. І будьякий крок до збереження дітей буде мати своє місце в історії».

Дякуючи організаторам цієї поїздки, ми висловлюємо надію, що наші діти повернуться на батьківщину і зможуть здоровими, а ми робитимемо все, щоб вони були на ній щасливими і вільними».

У свою чергу В. Бечорек наголосив, що йому, як депутату бундстагу, дуже приємно винести ці місця і

що німецька сторона буде прагнути організувати відпочинок у ФРН так, щоб діти почували себе якнайкраще. Відповідаючи на запитання про зв'язок минулого між Німеччиною та Україною і телебаченню допомогло дітям Чорнобилья, Л. Кравчук сказав, що для людини, який воявався з обох сторін, важливо знати з себе моральний титр того, що було. Старше покоління найбільше відчуло лихо війни і хоче побутити його. Люди прагнуть бути перед сном і один перед одним поколінням, яке не має наміру доторжати те, що сталося колись.

Тарас ПЕТРІВ, спеціальний кореспондент «Голосу України».

ПОСВІДЧЕНЕ ЧЕКАТИ НЕ ОБОВ'ЯЗКОВО

До редакції надійшли багато листів, зміст яких можна ледь-ледь згадати. «Хоча пожежники дітям Закон УРСР «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок чорнобильської катастрофи». На це запитання «Відповідає» міністр новаторського Міністерства у справах захисту населення від надзвичайних аварій на Чорнобильській АЕС (Мінчорнобиль) Г. ГОТОВИЦЬ.

— Розробка механізму впровадження в дію закону настільки складна, вимагає стільки уваги й глибоких пропрацювань, що за короткий час здійснити її неможливо. Працювали всі міністерства й відомства, громадські організації, багато наукових інститутів. Години в цій справі — нікого не забути. Адже закон стосується мільйонів людей.

Не торнувшись усіх тих питань й компенсацій, які мають бути надані населенню, зазначу, що робота близька до завершення. Цінабавильно треба трохи почекати й будемо готові як рекомендації, роз'яснення, пропозиції щодо застосування закону, пропозиції на розгляд державно-адміністративного уряду.

Ряд питань вже реалізується. Це — безплатний прокат у транспорті, звільнення квартири плати, перерахування пенсій тощо.

Але не скрізь. І пов'язане це не з відсутністю механізму впровадження закону, а з провалом економічної дисципліни на місцях.

Телеграфічним рядком із Черкас

конкретно бідного заробляє валюту

У селі Таскискому під Ульяновку залучає підприємство по виробництву гранулу, оксидів металів, технологічного газу, фізико-хімії «Мордент». На чергомі були присутні генеральний директор концерну «Черкаси» О. Білий та президент фірми Л. Мордент. Продукція підприємства — об'єднане лінійне пилка, під не експорт в Італію, дає не тільки платитимуть по 100 доларів за квадратний метр.

ПРОТИ МОНОПОЛІЇ СОНІШКО

Після того, як «Янголі» опинилися в торік коопосом «Білошанське» за колгоспного району, зокладаючи лінійні сполучення. Бідний, хоча токовий справді дозволяє оптимізувати господарстві: цього року планується, крім «Янголі», випустити ще й янголю, коопосомів олій, кріп. Надійшли бачи пропозиції від завідувачів фірми.

ЛІЛЯ ТИТАРЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».

РАКУРС

ОТ ПЕПЕР, РУСТЕ, БЕРЕЖИСЬ!

Гаряча пора нині у випускників Військової академії протиопозиторної оборони. Сухопутних військ імені Маршала Радянського Союзу Васильєвського. Завершують державні іспити. Проходять вони, на думку голови державної екзаменаційної комісії генерала армії І. Герасимова, вельми успішно. Майбутні командири частин і батальйонів, ППО демонструють ґрунтовні знання в галузі теорії й практики повітряного бою, в оперативно-тактичній частині. Нинішній випуск, мабуть, буде багатим на медальїсти. Майора М. Єсиповича, О. Усов, М. Пугович, О. Шиндирів та інші — претенденти на золоті медаль.

Леонід АЛІАНОВ. НА ЗНІМКУ: від зах. івни.

Фото автора.

18 червня 1991 року. № 116

Що турбує

— Георгію Олександровичу, білшій авторів листів вважає, що доки не буде пов'язане, не буде й пільг. Коли їх можна буде отримати?

— Неосвідомлені вимоги істот-всім аразів пов'язані з вимогами і участі в лінійній наслідки аварії залежно від категорії й розміру праці в чорнобильській зоні. А це вимагає часу. Тому наші передбачення — по-законодавчим, виданими за постановою союзного уряду, докладами про евакуацію, переселення тощо. Перелік таких документів розроблено.

— Пропозиції, підготовлені для уряду, стосуються лише початкового етапу впровадження закону в дію.

Маючи повстаного впровадження, і так збігло чимало часу. Тому в розробленні пропозицій є відносна свобода вибору. Того ж людини, звернувшись з відповідними документами до будь-якої організації, органу влади або системи управління, знати, кому належить та пільги, що їй належать, має отримати в повному обсязі.

Розмову від Олександр БРЕУС, спеціальний кореспондент «Голосу України».

ЗЕМЛЯ УКРАЇНЬСЬКА, ОБИТОВАНА

Іду за часом, як за плугом

такі та багатоми мист Союзу розширили палітру планів міжнародних відносин.

— Завдання конференції, — сказав голова організації, президент Республіканської асоціації українців Іван Дубою, — встановити реальний діалог на рівні інтелектуальній, оскільки його відсутність породжує міфи, стереотипи, фальсифікації.

Історія переконливо доводить, що з занепадом української культури занепадає й інші культури на Україні, серед них і європейська. І напання — національне відчуження охоплювало всі народи, які не було на початку 20-х років нашого століття. Нинішній політичний і культурний рух на Україні також сприяє піднесенню інших народів.

На конференції ми почули цікаві наукові доповіді, зокрема Ярослава Дашкевича та Євгена Сверстюка. Були елементи полеміки: доповіді Абрагима Ашера, наприклад, викликали загальне негативне реакцію присутніх, проте дава змогу подивитися на проблему інакше.

застерегла від її спрощення.

Конференція засвідчила: після двох років «односторонності» з наших очей стаємо ідеологією, пошуками, починаємо чесно дивитися один одному в очі. Ми долаємо багато нових, часом навіть непринятних, але все це служить подоланню аналізів й протизуважно ситуації. Роль таких представницьких форумів у цій справі важко переоцінити. На них і слід виробляти програми взаємодії між народами у відносинах їхніх культурологічних інститутів.

Років перебування — без перебільшення — немало сприяли цьому. Член оргкомітету конференції, заступник голови Республіканського й Київського товариств європейської культури Арнадій Моношарський, зокрема, вважає, що на Україні відбуваються позитивні зміни у свідомості українців, зокрема: виникають творчість, за європейської культури, школи, театру. Проте багато ще треба зробити для того, щоб відчуження стало нездоланним. У цьому неабияку роль відіграватимуть конференції, конгреси, виставки.

де люди бачили півзатягати один одного й уникати побутового антисемітизму.

Імперське ставлення до численних націй і народностей, нехтування їхніми національними інтересами — анахронізм, якому не доміно бути місця в демократичному суспільстві. Тем більше українській і європейській культурі мають бути місце в своїй історичній долі. Їхніми культурними здобутками користувалися різні народи, хоча це з тих чи інших причин часто замовчувалося.

До речі, українські класики, зокрема Іван Франко та Леся Українка, у творчому творі про Ізраїль так, немовби то йшлося про Україну. І в цьому була неабия історична закономірність. Тому сьогодні, наголошування учасники конференції, слід неупередженими очима переглянути наше минуле, розпочати творчість, щоб розпочати цілеспрямовану роботу з розвитку й культурного взаємозбагачення двох народів. Наш спільний дім — Україна, має бути затишним, гармонічним, справді дімом кожного, хто пов'язав з ним свою долю.

Володимир ТЕТЕРУК.

ВДЖОЛИ Й КВІТИ НА ОРЕНДІ

Зверніть увагу

Три роки тому сім'я Починко з Павліяні Маршанського району з'їздила в оркестр колгоспну оркестровку площею 0,16 га, на диво одоселення, почали вирощувати не овочі, а квіти. Далас акцент даних любов Альбін Степанів до всього прекрасного. І в чоловіки, Міроша Васильович, нічого не знало прокт. Випадок: чим ми гірші від мети беззавдані хлопці з «теплиці країн».

Сьогодні сам задовольний своїм вибором. Випливає колгоспні за угодою 35 карбованців щорічно за коніями квітами метр оркестру. Міроша Васильович каже: — пригно. Щіль рік не переводиться тут троянди, гвоздики, жолти. Роботи багато: не тільки підганювати мікрократ, ачас підживлювати квіти, шукати ринку збуту. Те результаті компенсує витрати.

У роботі пасічника теж часто вбачають романтику: мовля, якіс вулиці наскій і відпочиває собі. А Бріллінг сам не знає, чому. Тем часом справний бджоляр завжди у колотях. Про це добре відомо кращій пасічнику Красноліманського району Віктор Григоренко Потримай. Сьогодні як авторитет для багатьох. Минулого року бджоларів Красноліманського району, до яких суцільні райони на базі його пасіки семінар провели. Господарів було про що розповідати. З кожного уніка. 36 кілограмів меду. План продажу державі виконав на 300 відсотків. А це вирішувало узяти в оркестр колгоспну пасіку, що чарівно не тільки для дитини. Минуло Романаєвну, майже 30 років, а починає з дев'яти. Чим барі Прохорівською у розумінні.

Юрія ДОЩЕНКО, власний кореспондент «Голосу України». Довістка область.

ОБОВ'ЯЗКОВО

Що турбує

Олександровичів листів не буде пошукати й пильг. буде отрима-

виготовити записків посвід- і учасників аварії категорії й ро- рнобілльський часе часу. То- бачено поря- нг за тимча- тами — по- даними за по- ного уряду, евакуацію, пе- Перелік та- розроблено.

— Пропозиції, підготовле- ні для уряду, стосуються ли- ше початкового етапу впро- вадження закону в дію?

— Ми проти поетапного впровадження. І так збігло чимало часу. Тому в розроб- лених пропозиціях є відпо- відь на весь комплекс пи- тань. Тобто людина, звернувши- шись з відповідними доку- ментами до будь-якої органі- зації, органу влади або сис- теми управління, виплати, компенсації та пільги, що їй належать, має отримати в повному обсязі.

Розмову вів
Олексій БРЕУС,
спеціальний кореспондент
«Голосу України».

ДОВГОЖДАНА МЕТАМОРФОЗА

Перших відвідувачів прий- няв новий діагностичний центр у Житомирі, створе- ний на базі комфортабель- них приміщень недавнього ліксандру. Етпер його мо- же відвідати кожен житель області незалежно від поса- ди.

При підтримці Міністерст- ва охорони здоров'я України центр оснащується новим об- диванням. Вже встановлено різної діагностичної апарату- ри на два мільйони карбо- ванців.

— Це не структурна одини- ця у Міністерстві охорони здоров'я, — розповідає го- ловний лікар Віктор Якович Піський. — Вона створю-

ється для того, щоб наблизити діагностичну допомогу до найвіддаленіших сіл. Апарату- ра тут досконала. Яка но- лись могла б тільки бути в Москві і рідко в Києві. Звичайно, центр без комп'ютери- зації — це не центр. Протя- гом року він буде комп'юте- ризованим. Тобто ми будемо мати центральний банк здо- ров'я області. Це звільнить лікарів від зайвої писанини, яка займає сьогодні багато дорогоцінного часу, підви- щить його професіоналізм, дозволить підняти на вищий рівень медичне обслуговуван- ня жителів області.

Юрій Ш. ЕНКО.
Житомир.

Характеристики

ПІШІ ПОШУКОВЕЦЬ

Цей чоловік добре знає про історію своїх предків, про історію свого народу, про історію України. Він знає, що це не тільки історія, це ще й культура, це ще й духовність. Він знає, що це не тільки історія, це ще й культура, це ще й духовність.

Хто ж він такий, Василь Бадонимович Суховесов? Який він був літ на сорон молодих? Як він закінчив було в відділенні просто: хімі- проповідник! Але ж тут тале притичина — дід хімі! Він образ спосіб життя мандрівного філософа. Оскільки ж приє- закий до Києва, а дідей те онуїт зрешту... то мандріє прола... не ст... дельо, силі... інших... не... ступних пересичному турист- ві. Суховесов загалом може ніку- ди не виходити з хати: сидить собі вдома, відчиняючи навет- ну, і ченє на інпланеті. І вонн, уваті собі, прилітають, розмовляють з господарем. А вонн приходить літо, Василь Бадонимович наймається до нійських археологів. Це протитом вка бегеєтьх роніє. Він мріє знати чернетку без- смертного «Слова о полку Іго- реві» і вірять, що дань той недалеко. Ця мрія — не тама аже й випадковє. Василь Бадонимович родом з-під Путяти- ному, як не йому, дідати про вонтом «Слова...» А це розкоп- ки — то сімейна традиція, це батько Суховесова був попомєч у знаменитому археологє Ві- нентія Хвойни. А от сии (він тен вєжєжє) знайшов палітурни од безсмертного «Слова...» при розкопках одного боярського двору в Києві.

Ще один спосіб мандрів Суховесова — малюнок, живопис. Щось із того доброго осідає по редакціях, щось іноді виходить у світ, а одна з його картин була відзначена навіть на екс- тенції у Ялті.

Малюнок свої він носить по редакціях у старій господарській сумці. Якщо не друкують, не думє сердитися і тим схожий не сліпа, хотіти не сердитися на притчу: що вродило — доб- ре, що не вродило — переж- вємо. Можливо, саме на цьому будувється його впевненість, що чернетку «Слова...» тини- будє знайдено. А чому ні? Ходна нолісь по Києву отакий от с- мий чоловік, залиши дєсь у знайомих чернетку безсмерт- ного твору, і лєнїть вона собі там; чєнає...

Христофор ГРУША.
Автопортрет Василя Суховесова, зроблений ним під час останніх відвідин редакції.

НЕ МАЛА СІЛЬРАДА КЛОПІТ

... і лридбала трактор! І не прогадала. Торік лорядилися ми з делутатами й лопросили районну Реду айділити нам кошти, а райагропромада до- ломогла дістєти трактора з лрнчєлом. І вже в серлії по- легшено зітхнули багато ста- рих людей у Тютюнниці, Ку-

гуках, Самсонівці, Костюках: молодий трєкторист Володєя Ткаченко завів їм дрова, ву- гілля, інші вантажі. А цієї вес- ни вкороа городи інвалідам та ветеранєм. Половина ви- торгу від цієї «служби» йде на рахунок сільради, половина — трактористає. Володєя що-

місяця вик- 600—700 ка- Подібна с- в Холмах, селах Корк-

Васил- голова сільради Чернілєв-

Факт і коментар

ЯЗИК ДО ДОЛАРА ДО

І таки доведе, якщо ти не тільки висококваліфікова- ний моряк, а й володієш англійською мовою. Тоді можна розраховувати, що «Власко шіпінг лімітед» за- пропонує тобі роботу на яко- мусь з іноземних суден, га- рантуючи непоганий заробі- ток валютою.

Це нове спільне підприєм- ство, створене однією з най- більших судноплавних ком- паній світу «Ві шіпс» (штаб- квартира в Монте-Карло) та Чорноморським морським пароплавством (Одеса). Най- перша мета — працевлашту- вання радянських моряків

на суднах іноземних власни- ків. Це, за умов переходу до ринкових відносин та активного списання в ЧМП старих суден, зовсім не зайве. В Одесі, Іллічівську, інших портах немало моря- ків уже й тепер залішають- ся «за бортом».

Спочатку, — розпові- дає заступник начальника ЧМП по надрах О. Стогнієн- ко, — «Ві шіпс» спробував винорнєстати радянські екі- пажі на двох суднах. Робота сподобалась. Тож не сором- но пропонувати таких спе- ціалістів будь-якому судно- власнику. Для цього най-

перше й сп- підприємств- ший його в- десять екіп- працевлашт- До кінця на іноземн- ватимє 17- гри роки- Спільне намір зайн- монтом суд- спорудженн- ших портон-

Георгіє- власний «Голосу- Одеса.

Поспішайте побачити

ТАКИЙ РІЗНИЙ АЛ

Скінчилися хрестові похо- ди, впала могутня Османська імперія. В Європі перші дос- лідники розгорнули Коран. І стало ясно, що вчення, яке розкололо людство на воро- гуючі табори, не було агрес- сивним. Його, як і свого ча- су християнство, використо- вували — деспоти у власних загарбницьких інтересах, ви- користовують подекуди і сьогодні. А воно просто впа- ло на ґрунт, який давно на нього чекав, і деформувало- ся відповідно до особливос- тей народів, які населяли так званий нині мусульман- ський світ.

Під егідою ЮНЕСКО в Києві відкрилася фотовис- тавка мусульманського мис- тецтва, головну частину яко- го складає архітектура. Во- на віддєркаліла сприйня- тє постулатів ісламу більш давніми місцевими культу- рами. Африка — мечеті цих країн схожі на дитячі зам- ки з піску: негеометричність форм, імпульсивність ланд-

шафту природи, яка не утруднює себе попередніми математичними розрахунка- ми конструкцій. Виникає вра- жєння, що ці споруди довго не вистоят: висохне пісок, і вони розсипляться. Та час іде, а вони стоять. На відмі- ну від м'якого північноафри- канського рельєфу ламаїт- нонтури скель Йємену, об- малє місця і постійна загро- за нападу викликали до життя вертикально спрямовану фортечну архітектуру. Тут і сільські будинки — наче башти, мають по кілька поверхів і схожі на оточую- чі їх скелі. Велика мечеть Сіань (Китай) ввібрала в се- бе елементи будистських лагод, а мечеть Серембен в Малайзії, збудована тринад- цять років тому, форму ло- тоса прибрала лише ваядкий сучасним технологіям і нонструкціям.

І все ж можна виділити район класичної мусуль- манської архітектури, де стилі й течії розрізнені важко — Турція, Іран, Ірак

Мечеть в І- — її апоф- хрещуютьс- фантастичн- конструкції. Мусульм- бороняє зс- тинм пачє п- тому в ній- тура, порт- Та людина- ється, і жн- ження спір- рет в Самв- побудували-

Виставка- Плаєтарії, центром т- дів, об'єдн- кооператив- Експонують- Поспішайте-

спеціаль- дєнт «Гол-

ЛІДЕРАМ ТІСН

Лише одна нічия була за- фіксована в іграх минулого туру. Решта матчів пройшла за рідким винятком дуже на- пружено. Особливу увагу привертала зустріч лідерів чемпіонату в другій лізі (українська зона) — «Крис- тала» і «Закарпаття». Госпо- дарі з перших хвилин пове- ли атаки на ворота закарпат- ців. Але лише в середині першого тайму Балашову вдалося провести гол. На 65-й хвилині Гаула реалі- зував пенальті, а ще через сім хвилин Максименко до- вів рахунок до 3:0. Заспо- койвшись, херсонці пропусти- ли атаку гостей, яку завер- шив Гумеров — 3:1.

Два інших лідери зустрі- чалися з дебютантами. Ні- копольському «Колосу» дов- го не вдалося розпечатати

ворота «Карпат» з Кам'янки- Бузької. Лише на 60-й хвили- ні розхитаний безперервними атаками господарів захист «Карпат» луснув. М'яч про- вів Топчєв. Через 10 хвилин Костюков встановив остаточ- ний рахунок — 2:0.

Зовсім за іншим сценарієм проходив матч в Івано-Фран-ківську. Вже в першому тай- мі Савка (22 хв.), Лахмай (24 хв.) та Хомин (39 хв.) довели безперечну перевагу над очакливим «Маяком». А от у другому таймі нова- чок скористався з благодуш- ності господарів і після уда- рів Норова (69 хв.) Белан (85 хв.) скоротив відставан- ня до мінімуму. Дебютантові не вистачило часу і, мабуть, досвід та майстерність, аби відібрати очко у лідера.

Занотуйте результати ін-

шних матчів: «Сталь» — «Кривбас» — 1:1; «Нафто-» — 3:1; «Вє-» — 2:0; «П-» — 1:0; «П-» (Київ) — 4:1; «Динамо» — «Хімік» — 1:0; «М-» — 1:0. У лідеру- лисє певні- тя» перемі- сходинку, а- зайняли «Нафтовик» очка. Очолє- нарпаття» «Колоса» — 26.

Ярослав

АІНСЬКА, ОБІТОВАНА

у за часом, як за плугом

ох міст Сою- залітру піз- альних від-

конферен- голова оргко- Рєспублі- ції україно- мова, — вста- діалог на- ці, оскільки породжува- типів, фаль-

ондно дово- епадом укра- занепадали на Україні,

їська. І на- вальнє відро- ло всі наро- на початку його століття.

тний і куль- України та- несенню ін-

ці ми почу- вові доповіді. ва Дашкеви- ерстюка. Бу- ки: доповіді шєра, нап- ла загалом присут- змогу поди- ему інакше.

застерегла від її спрощен- ня.

Конференція засвідчила: після довгих років «одно- стайності» з наших очей спадає ідеологічна полуца, ми починаємо чесно дивити- ся один одному в вічі. Ми довідуємося багато нового, часом навіть неприємного, але все те служить подаль- шому аналізу й прогнозу- ванню ситуації. Роль таких представницьких форумів у цій справі важко переоціни- ти. На них і слід виробляти програми взаємодії між на- родами у відношенні їхніх нультурологічних інституцій.

Рони перебудови — без перебільшення — немало сприяли цьому. Член оргко- митету конференції, за- ступник голови Рєспублікансь- кої й Київської товариств єврейської культури Аркадій Монастирський, зокрема, вважає, що на Україні від- бувається позитивні зміни у вирішенні єврейського пи- тання: виникають товариств єврейської культури, шко- ли, газети. Проте багато ще треба зробити для того, щоб відродження стало невідро- ротним. У цьому неабияку роль відіграватимуть конфе- ренції, концерти, виставки,

де люди ближче пізнавати- муть один одного й уник- нуть побутового антисемі- тизму.

Імперське ставлення до численних націй і народи- стей, нехтування їхніми законними інтересами — анах- ронізм, якому не повинно бути місця в демократично- му суспільстві. Тим більше український і єврейський народи мають багато подіб- ного в своїй історичній долі. Їхніми культурними здобут- ками користувалися різні народи, хоча це з тнх чи ін- ших причин часто замовчу- валось.

До речі, українські класи- ни, зокрема Іван Франко та Леся Українка, у творах го- ворили про Ізраїль так, не- мовби то йшлося про Украї- ну. І в цьому була певна історична закономірність. То- му сьогодні, наголошували учасники конференції, слід неупередженими очима пере- глянути наше минуле, ос- мислити теперішнє, щоб роз- почати цілеспрямовану робо- ту з розвитку й культурного взаємозбагачення двох наро- дів. Наш спільний дім — Україна — має бути затиш- ним, а головне — справед- ливим щодо кожного, хто пов'язав з ним свою долю.

Володимир ТЕТЕРУК.

БДЖОЛИ Й КВІТИ НА ОРЕНДІ

Зверніть увагу

Три роки тому сім'я Почи- нок з Пєвлівки Мєр'їнського району взяла в оренду кол- госпну оранжерею площею 0,16 га. І, на диво одностє- цям, почали вирощувати не овочі, а квіти. Далєся звани давня любов Альбіни Степ- еніви до єсього прекрасного. Та й чоловік, Микола Васильо- вич, нічого не мав проти. Вирі- шєна: чим ми гірші від мет- ких базарових хлопців з «те- лєних країн»?

Єсьогодні сам задоволений своїм вибором. Вилучє кол- госпє за угодою 35 карбо- ванців щороку за кожний ква- дратний метр оранжереї. Мико- ла Васильович аважає — вигі- но. Цілий рік не переаодяться тут троянди, гвоздики, кали. Роботи багато: нєлєгко лід- тримувати мікроклімат, часно підживлювати квіти, шукати ринок збуту. Те результат ком- пенсєє витрати.

У роботі пасічника також часто вбачають романтику: мовляв, виніє вулики нааєсні й відпочивай собі. А бджілки са- мі мед знаходять. Тим часом справжній бджоляр завжди у клопотах. Про це добре ві- дає кращий ласічник Красно- лимайського району Віктор Григорович Потримай. Єсо- годні він авторитет для бага- тьох. Минулої осєні бджолярі Краснолиманщини та двох сусі- дніх районів на базі його ласіки семінар проаєли. Гос- подарєві було про що розпо- вєсти. З кожного вулика має 36 кілограмів меду. План про- дажу державі виконав на 300 відсотків. А оцє вкритиє узят- и в оренду колгоспну пасіку. Порається на ній разом з дру- жинкою, Ніною Романіаню. Має 30 вуликів, а лєчєнає з дєв'яти. Чим берє? Працьови- тість і розумом.

Юрій ДОЦЕНКО,
аласький кореспондент
«Голосу України».
Донецька область.

НИНІШНІ
ПІДВИЩЕННЯ ЦІН
НЕ ЗУМОВЛЕНЕ
ЕКОНОМІЧНОЮ
НЕОБХІДНІСТЮ

Вихід з кризової ситуації повинен починатися не з підвищення цін, а зі створення такої економічної системи, яка була б спроможна самодифункувати й саморозвиватися. Кожне економічне нововведення має ґрунтуватися на законі та обов'язковості його неухайного дотримання. Економіка може функціонувати тільки в умовах демократії, першою ознакою якої є диктат закону.

Без грошової реформи не обійтись. Але в кожній має залишитись та сума грошей, яку сім заробить, хоча б і мільйон. Така реформа потрібна народом України.

ВПРОБНИКІ ПЛАНІВЩІВЦІВ цінні тільки тоді, коли немає ніякої економічної можливості заощадити підвищенню витрат виробництва. Ми створили планово-нормативну економіку, яка була витратною в основі. Проте підвищення витрат виробництва не стимулювалося системою адміністративно-планових вказівок згорні обмежувалися зарплата, плата, виплата пального, електроенергії, собівартість продукції тощо. Однак ця система адміністративних обмежень не дала тієї, яку ми могли бачити результатів, оскільки збільшення витрат виробництва було зумовлене наприклад самою структурою виробництва. Пояснюю це.

Протягом десятиліть протяма була сировина в нашо-му експорті становить 70—72 відсотки і тільки 10—12 відсотків — продукція машинобудування. У високопродуктивних державах ці показники мають зворотне співвідношення. У свою чергу, інтенсивність віднобування сировини в нашій країні зумовлює дискретність підвищення витрат виробництва через кожні 8—10 років, що викликає щорічне підвищення (на 2—4 відсотки) цін на всі види виробленої продукції.

Відсутність конкретних власних засобів виробництва, коли все наше і все інше, призвело до того, що щорічні непродуктивні витрати, збиток й розкрадання в народному господарстві досягають 30 мільярдів карбованців. Тільки збитковий підприємства обходяться нашою народом в 6 мільярдів карбованців. Звичайно, всі ці витрати закладаються в собівартість продукції. Ціна не розраховується, виходячи із середньогалузевих співвідношень, що поважає виробники необхідності кон-курувати й тим самим зменшувати витрати.

Відсутність конкуренції в науково-дослідній роботі призвело до того, що інститути створюють виробні дублери, лагати на рівні світових стандартів за всіма техніко-економічними параметрами.

Так, скажімо, матеріальність однієї машиннобудівної продукції в СРСР на 20—25 відсотків вища порівняно з аналогічними показниками в США і на 35 відсотків, ніж у Японії. На однієї національного до-

ходу ми витрачаємо в дватри рази більше матеріалів, ніж економічно розвинуті країни. Стане необхідність відшкодування непродуктивних витрат чи їх покриття за рахунок споживачів через підвищення роздрібних цін була зумовлена ще в роки застою. Очевидно, уряд думав розв'язати ці проблеми, перебудовуючи нашу економіку. Але цього не сталося. Непродумано, часто дилетантські поради спеціалістів від науки, монополія влади центру на істину призвели державу до економічного кризису. Перебудову економіки почали, навіть не створивши адекватної юридичної, правової основи, яка б забезпечила неухайне виконання заповітів.

Тому перебудову економіки можна розглядати на свій розсуд, як йому впаде. І перший дестабілізуючий удар по народному господарству, по населенню завдав закон кооперації. Кооператив не кинулися (і сьогодні не поспішають) займатися виробництвом, як дотро на-ліно сподівалися, а почали скуповувати продукцію, що виробляється на державних підприємствах, і перепродувати її населенню з утридори-в. Це дозволило їм різно підвищити заробітну плату своїм працівникам. Пере-творення безготівкових грошей в готівку набрало величезних масштабів. Окремі кооперативні одноразово брали кредити на суму 20 мільярдів карбованців і за рахунок виробництва товарів підвищували платню більш як у 30 разів. Тож не випадково, що за деякими оцінками інфляція в нас досягла 200 мільярдів карбованців і продовжує зростати.

Відтік висококваліфікованої робочої сили з державних підприємств у кооперативні змусив керівників держ-підприємств виділяти за-робітників на результати пра-ці. Але все одно заробітки на державних підприємствах, навіть на шахтах, металургійних комбінатах, не можна порівнювати із заробітками в кооперативах.

У демократичних держа-вах гроші, квантити нечесним шляхом, виділяються в їх власників. Нераціональні, а тим більше непродуктивні ви-трати, якщо вони не відпо-вджаються конкретним ви-

робництва, призводять до банкрутства виробника. А наші уряд вирішив змінити надлишок грошей у діляві, збільшувати його за рахунок новітні населення й за кошти того ж таки населення покрити непродуктивні витрати виробництва.

Як бачимо, і не було, і немає ніякої економічної необхідності підвищувати цін, бо це тільки покращає нашу безгосподарність. І немає в світі жодної держави, де б за невідплати в економіці роз-плачувався народ. Це можна тільки в нас. Це можна було б вносити змиріння з підвищення цін, яких завдя-чав кожному через деякий час поплиншли соціально-економічне становище. Але в тім-то й річ, що воно не сприяє залученню економі-ки, а навпаки, підтокує до немисливчої загибелі, причому в недалекому майбу-тньому, бо видає карт бланш на подальше безгосподар-ність, нерестово, розвал економічної системи, наміну не багатих за рахунок народу і втретє ррр дестабілізує соціальні умови. А через три-п'ять років зможе поставити питання про нове підвищення цін.

Ось, наприклад, підвищення цін за провід у міському транспорті аж у три рази. Але ж, попри це, поруха-ють, сильні будучок на зупинках збудовано з дефіцитного заліза, з електричним обігрівом для продажу тало-нів...

Вихід з кризової ситуації повинен починатися не з під-вищення цін, а зі створення такої економічної системи, яка була б спроможна само-дифункувати й саморозвива-тися. Кожне економічне нововведення має ґрунтувати-ся на законі та обов'язковос-ті його неухайного дотри-мання. Економіка може функ-ціонувати тільки в умовах де-мократії, першою ознакою якої є диктат закону.

ЖОДНА економічна система, і нашої республіки також, не може існувати без зонних еко-номічних ринкових зв'язків, і наприклад міжреспублі-канських. Тому міжреспублі-канський розрахунок, якщо ми хочемо перейти до ринку, обов'язково мають здійсню-

ватися не за волюнтаристсь-кою указівкою чиновника з центру чи республіки, а ви-ходячи зі світових цін на певну продукцію, з урахуван-ням її втрат.

З огляду на це необхідно буде здійснити і відповідні нормування оптових і роз-дрібних цін, заробітної пла-ти пенсій, стипендій, усях ви-плат і доходів з цін, щоб про-житковий рівень усіх верств населення не знизився.

Виходячи із світових цін, держава треба буде закласти і максимальний стартовий рі-вень рентабельності для під-приємств і організацій.

Верхній рівень цін у пере-ділці до ринку держави має жорстко контролю-ватися. У цей період на мо-делі товар не повинно бути ні-ціна за домовленістю, ні віль-них цін, бо вони обов'язково призведуть до лагнотворної реакції зростання цін на всі товари. До речі, в усіх дер-жавах з розвиненою ринко-вою економікою і достатком товарів ціни на багато видів товарів і послуг контролю-ються. У Німеччині такий контроль встановлено щодо 50 відсотків цін. Таким чи-ном, граничний рівень цін змусить виробників збільшу-вати свій прибуток не за ра-хунок населення, а через ра-ціональне витрачання тих ба-гаторічних засобів, що нині розбазарюються. Але цей захід дасть лише тимча-сове поліпшення.

Надалі треба негайно створити систему контролю цін підприємств, здійснити приватизацію, тобто кожен, хто працює, по-винен бути власником, спів-власником засобів вироб-ства і результатів своєї пра-ці. Звичайно, все це загро-жує реальним безробіттям, але сьогодні має привільний характер. Але завдання дер-жави полягає в запобіган-ні цьому.

Місцеві органи влади по-винні встановлювати під-приємствам соціальні еко-номічні замовлення на забезпечення населення регіону не-обхідними товарами й ус-лугами. Прибутковий мільйон розпоряджатися тільки підпри-ємства, за винятком оподат-кованих сум. Якщо цього не зробить, то й надалі вироб-ники будуть тільки вимага-ти, а не працювати. Щодо надлишків маси грошей, то цьому не допоможе жод-на структурна перебудова, за якої пштова бага товарів народного вжитку й послуг протіє як мільйон до 30—55 відсотків. Без грошової реформи не обійтись. Але в кожній має залишитись та сума грошей, яку він зароб-ить, хоча б і мільйон. Така реформа потрібна народом України. Вока б дала змо-гу швидше виправити свої грі-ш і гнітіння. Іншаке з крива наша республіка не вийде. Обов'язку й обирати муть Україну до нит-ки за рахунок не-еквівалентного обміну, зу-мовленого особливостями місцевих демократичних виробничих, інфляційних процесів, національними та пошорними умовами.

Анатолій ЛАСКАВИЙ,
кандидат економічних
наук, доцент Київського
інституту народного гос-
подарства.

Фотоюмал
Михайла САЧКА.

ПРЕС-ЦЕНТР ПРОКУРАТУРН

РАДІОБІЛІ: ЯДЕРНА ЛАВРАРІЯ?

Хатини зникли за чагарником, що розрісся. На дерев'яних лавах уже не сидять старини, люди здавичили, колодязі закрили.

Тільки з комина будинку 65-річної Катерини Трохимівни встєть тонкий димок. «Врештешт воно, немає тут ніякої радіації», — каже вона в невизначеному жести показує в тому напрямку, де на 15-кілометровій відстані випромінює радіоактор ЧАБС, температура якого все ще становить 53 градуси.

І задовольною посмішкою вдома розливає в глечник свіже молоко. Її власна королева стоїть за будинком, на корми їй ще все те, що росте аилку в цій місцевості. Те, що тут суворо заборонено ведення сільського господарства, що від час кожної прогулянки до лісу там чатує повільна смерть і встановлені всюдн цитини застерігають, що б на одні метри підійти від шосе, — чи може все це потривожити цю літню жінку, яка в тридцять років пережила голод на Україні, сім'я цілого — примусово працює в Сухатах і, на рибит, нелюбови злидні? Деревка вицвітлила і тисяч караванців комуністича, за ті дерев'яні будинки, коли Катерина Трохимівна через кілька днів після ядерної катастрофи, що сталася 26 квітня 1986 року, сіла в автобус для евакуації. Незаважаючи на заборону, тепер вона повернулася. Не зуміла там, де народилася.

Офіційно вона з тих пір не існує, так само, як і решта від тисяч «самосілей» тієї місцевості, де кожен два тижні змінюють команду, що займається розчищенням атомної електростанції. У старих одне-єдине бачання — або власті залишили їх у спокій.

Через п'ять років після нічного вибуху на четвертому блоці все має такий вигляд, ніби по рівнині, розташованій між Прип'яттю і Дніпром, пройшла війна. На Міккародній вулиці Чорнобиля, в будинку 80, в гардеробі, вистіє пальто, злидні і фотокіш з сім'яного альбому лежать на підлозі. Листки настінного календаря після 3 травня 1986 року більше нікого не відають. Шиття з географічними назвами повідомляють про ті села, які давно вже безлюдні: зривають з землі. Обабіж шосе стонімай іржавіє, заростає радіоакційна техніка.

Експрес-новини

Як повідомляло агентство Френс Пресс, радянське керівництво зазвичай адміністративно не дозволяє новим американським ірвентарам планувати поїздки між республіканським СРСР.

Прем'єр-міністр Польщі Білєцький перебуває у Бонні з офіційним візитом, тут він підписав німецько-польський договір, який, за словами Білєцького, має істотне значення для всієї Європи.

Військовий трибунал Іувенту засудив до смертної кари ще троє осіб, які звинувачуються в організації загибелі президента Чехословаччини.

У Пешварі: прохорити засідання комісії, робота якої спрямована на припинення війни в Афганістані: те досягнення перемоги.

Житлові будинки в Прип'яті оточені колючим дриотом. Вітер гуляє по кімнатах цих будинків: на вулиці Героїв Сталінградра а потвошних скрилах ще лежать газети за 26 квітня 1986 року.

Всі спроби властєй віднараскатися від Чорнобиля, як від частини нещасного, але вже подоланого минулого, не мають адекватного результату. Ревізійний реактор, пограв, забетоновано, але радяцькі експерти уже тевер визнають те, що ще кілька місяців тому вважали хибними твердженнями Заходу, а саме: що в стіпках саркофага є підстави тривати, провадиться зломлення матеріалу, фундамента плитка реактора нестабільна.

Не налясється приглушати сумнівів і тому інших офіційних версій. Вичний Володимир Чернухін, який відповідає за весь цей регіон, виходить з того, що винялилося не три відсотки за 190 тонн ядерного палива, а 80—80 відсотків.

Тим більше ніхто не вірить в офіційний баланс жертв Чорнобиля. За словами Чернухїна, якщо меридиан замикає тисячі «елаватарів», які, починаючи з 1986 року, намагалися ліквідувати наслідки вибуху. Тіла нещасних померлих, які перешли на інший бік катастрофи, що сталася в катастрофі для боротьби з пожежею, все ще випромінюють із своїх мотків у Москві. Їх довелось додатково викривати свідченням палітурою рівня радіації небезпечний.

Володимир Сірочан, провідний співробітник науково-виробничого об'єднання «Прип'ять», який нині розпоряджається ядерним складом Чорнобиля, заперечує ці дані. Але й він вивислюється обережно: «Я не ризикую називати ніяких цифр». Тільки тепер заведено державний реєстр жертв радіації: він охоплює лише незначну частину потерпілих.

Представники властєй і перші за все в Москві, вважають, подоби страждальців повідомлення «радіообіж»». Так, нібито вони своєю халатністю понароком створили екологічний рай. Вони твердять, що навіть рідкісні видя тварин і рослин знову можна побачити в Чорнобилі.

У цей же час українська екологічна група «Зелений світ» говорить про приховування фактів, що триває.

Представники військового командування Ізраїлю заявили, що члени Соез запропоновано цим ірвентарі зменшити протирєнніх устоївоним, здатні збити ракети з неба. Ця пропозиція буде розглянута керівництвом Ізраїлю протягом місяця.

Наш прес-клуб

DER SPIEGEL

Сьогодні вона організувала в Києві «незалежні слухання» у формі судового процесу. Та і їй не вдалося встановити істину.

Деякі наперстї загосторили про неіснуючу політичного керівництва: «Колі я подав звіти Політбюро, Єгор Лигачов запитав, скільки часу треба армії для ліквідації цих наслідків катастрофи», — загалом генерал-полковник Пиналов, начальник кімнатних військ. — Сім років, відповів я. І тут мені було заявлено: «Ми дамо вам сім місяців, у протинному разі ви можете розпорозитися з вашими партійниками».

Кремль прагне приглушити бурення і за зняпанням у п'ять років тепер неждано знову намагається притякнути до відповідальності фундамента. Форсує виселення людей з більш віддалених околиць Чорнобиля і приймає соціальний закон на користь жертв. Для 5,8 мільйона потерпілих передбачена сума в 3,5 мільярда карбованців — по 36 марок на людину. Але ніхто з багатьох не надійшли гроші.

Український парламент, де комуїстиче все ще мають більшість, дамо уже прийняти багато великодушних законів і вимагає від Москви його фінансування. Столиці мисто Київ згідно з цим законом так само має обмежити статус міста Чорнобиля, а до 2,6 мільйона жителів одержать залонити пільги: звільнення від податків, безплатні медикаменти і лікування, більш якісне продовольство.

«Все це популізм», — вважає Сірочан у відомий йому перебував Чорнобилі, — «вони ніколи не одержать тих грошей».

До 2000 року наслідки катастрофи, за підрахунками незалежних експертів, «проковтуть» 250 мільярдів карбованців. Тому заплановано Сірочану поїхати в тому, щоб з максимальною швидкістю «продати» цю зону смерті. Для адміністративного будиночку, спорудженого фізиками спеціалістами на незазаявній території, користь має запланована ізоляція.

Погляд

Шведський владнство країною, де один з найвищих у світі рівнів життя. Це дієсно те, і навіть протестує проти з робітничих ірвентарів. Але підвищення життєвої плати хіталоє люди серйозно. І шведський протест висловлюють свій протест з цього приводу. Іноді робити це дуже органічно. Там, мистецтво Велика організувала процесію, скому не меншар, сподівалися, що з Європою в спосіб мистецтва з екологічним устоїм привернуть увагу членивників та власників будинку до своїх проблем.

«Шпіль» (ФРН)

«Ми представляємо собою своєрідну експериментальну територію» — з устніною значення Сірочан. Йонцї часоті намір подати гуманітарну допомогу, тут оселилися дві фірми з Швейцарії Норей, з Комісією Європи, яких товариства домовилися про наукове співробітництво на суму 2,5 мільйона доларів.

Таким чином має бути дезактивовано 100 тисяч тонн зараженого радіоактивним металом і знешкодують, численні вже з радіоактивними відходами. Господарі цієї зони смерті все ще сподівалися, що їм вдасться продати закордонну частину радіоактивних відходів з метою на устоївці досліджень. Початок цього зважати в орендн землею за 800 доларів за кожні квадратні метр нонні, що не вдалося реалізувати, а за від нещє не відмовилися.

Сьогодні ж чарівне формулювання гласить: «Бартерні угоди» — господарі цієї зони доставляють радіоактивні матеріали, землю, воду, радіоактивні відходи: Захід же у підлохід — такі необхідні для метри і спеціальну техніку.

На замовчуванням реєстрі поряд з представниками Міжнародного агентства з атомної енергії (МАГАТЕ) і голландським вестує дослідження також Індія, Франція, що займається ядерними дослідженнями, своїм твердженням, що Чорнобиль «виступає такою нещасливим, осідланим вже іє такої небезпечний», шкідливі повоновання банкрутства у тих, у віданні яких перебуває «найбільша в світі ядерна лабораторія» (за словами Сірочана). При цьому властєі поїли по нивітє, не знають, що їм робити із забетонованою саркофагом реактора.

Тим часом і представники західних засобів масової інформації не можуть устої безбачення, без мистецтва і ірвентарів Чорнобиля. «Виятє асиди» у своєму роді фотграфії спочатку цілком безбачу, його контролює корпорація Ен-Еф-Еч, що видає «репортаж року», корисні дєкти французького телебачення ТФ-1 цілком повоноє безпосередньо на місці — і все безплатно.

«Шпіль» (ФРН)

ГОЛОС УКРАЇНИ

Голова Верховної Ради України РПР

Головний редактор
Сергій ПРАВДЕНКО
Редактори:
Олександр БІЛИК
заступник головного редактора

Анатолій ГРОЛОВ
заступник головного редактора

Олександр ЕМЕЛЬЯНОВ
млнкорреспондент
АІ УРСР

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ

Леонід САМОЙЛЕНКО

заступник головного редактора

Борис СІДІРЕНКО

заступник головного редактора

Анатолій СОЛОНЬСЬКИЙ

Віталій СУДА

владполітичний секретар

НАД НОМЕРОМ ПРАЦІВАЛИ:

Відповідальний секретар —

Віталій СУДА.

Чорнобиль редактор —

Наталія Дзюбенко.

Автори номера —

Анатолій Мироченко, Леонід Піддубний.

Випускний —

Олександр Бондаренко.

Оформлення —

Володимир Кисельов.

Коректори:

Лєся Ошишанко, Оксана Олєні, Ірина Бабич,

Валентина Лукич, Світлана Орловська,

Олена Чоповська, Гелена Кабалка.

Ворстельники:

Тетяна Белюк, Алла Будинкова,

Сергій Скаменюк.

Літінгисти:

Віктор Процюк, Реїса Гринюк.

Комп'ютер друкує еднєвчасно

«Голос України»

32047, Чина-47,

пресренті Перемоги, 50.

Індекс 60955.

Тираж 166 300.

Передплата ціна на ірв 800 000

Заш. 03151164.

ГОЛОС УКРАЇНИ